

Pomladna pustolovščina Zale in Edija

Zala in Edi sta se nekega marčevskega jutra sprehajala po gozdu blizu doma. Sonce je sramežljivo kukalo izza oblakov, v zraku pa je bilo čutiti nekaj posebnega – pomlad se je prebudila!

"Poglej, Edi, zvončki in trobentice! Pomlad je res tukaj!" je vzkliknila Zala in pokleknila, da bi si поблиže ogledala drobne cvetlice.

Edi se je nasmehnil: "Ja, pa tudi drevesa začenjajo brsteti. In poglej, čebelice so spet zunaj!"

Medtem ko sta opazovala naravo, sta zaslišala glasno petje ptic. Nad njunima glavama so krožile lastovke.

"To so ptice selivke! Pozimi odletijo v tople kraje, zdaj pa so se vrnile domov," je razložila Zala.

Edi je prikimal: "Tudi žabe v mlaki so se prebudile. Pozimi so bile skrite v blatu, zdaj pa so spet na plan!"

Nenadoma je iz bližnjega drevesa odmevalo znano "kuk kuk!".

"Slišiš, Edi? To je kukavica! Pravijo, da ko jo prvič slišiš, bo kmalu postalo še topleje," je navdušeno rekla Zala.

"Res je! In glej, tam v daljavi! Štorklja se vrača v svoje gnezdo na vrhu dimnika!" je vzkliknil Edi in pokazal proti bližnji kmetiji.

"Ja! Pozimi je bila v Afriki, kjer je našla dovolj hrane. Zdaj pa se vrača, da bo v svojem gnezdu vzgojila mladiče," je dodala Zala.

Ko sta nadaljevala pot, sta prišla do kmetije, kjer so ljudje začeli spomladanska opravila.

"Glej, kmet zaorava njivo! Pripravljajo se na setev. Spomladi je veliko dela na kmetiji," je rekel Edi.

Zala je pokazala na ovce na pašniku: "In jagnjeta! Spomladi se rodi veliko mladičkov."

Ko sta se vračala domov, je Edi pogledal proti nebu: "Oblaki so se zbrali. Pomlad je res čudovita, a prinaša tudi dež."

Zala se je zasmejala: "Res je, a po dežju pride mavrica!"

Zadovoljna in polna novih spoznanj sta se odpravila domov, kjer sta se odločila, da bosta vsak dan opazovala nove spremembe, ki jih prinaša pomlad.

Naslednje jutro sta se ponovno odpravila v naravo. Tokrat sta si zadala nalogo, da poiščeta več znakov pomladi.

"Glej, Edi, regrat! Lahko bi ga nabrala in ga dala v solato," je predlagala Zala.

"Odlična ideja! Babica bo zagotovo vesela," je prikimal Edi in začel nabirati svetlo zelene liste.

Ko sta nadaljevala pot, sta prišla do potoka, kjer je živahno skakljal mladi zajček.

"Zajci imajo zdaj veliko mladičkov. Pozimi, ko je hrane manj, nimajo mladičev," je pojasnila Zala.

"Prav imaš. In poglej, ribe v potoku so bolj aktivne kot pozimi. Voda je toplejša, zato je več gibanja," je dodal Edi.

Nekaj korakov naprej sta opazila veverico, ki je iskala hrano.

"Veverice so si jeseni nabrale zalogo, zdaj pa začenjajo več raziskovati gozd," je rekla Zala.

"In tudi medvedi so se prebudili! Očetov prijatelj, gozdar, je rekel, da so pred nekaj dnevi opazili prve stopinje medveda na gozdni poti," je povedal Edi.

"Kako zanimivo! Pomlad res prinaša toliko sprememb," je navdušeno ugotovila Zala.

Ko sta se popoldne vrnila domov, sta staršema navdušeno pripovedovala o vsem, kar sta videla in izvedela. Odločila sta se, da bosta vsak dan zapisovala svoja opažanja in jih ob koncu pomladi primerjala z drugimi letnimi časi.